



31 mei 2018

Fietsblog GLD-22: De Uithoek van Gelre



De titel boven deze blog verwijst naar de bijzondere positie die het gebied waar ik vandaag doorheen fiets inneemt op de kaart van Gelderland. Het is het meest westerse deel en de strook steekt een beetje uit. Maar als je

beseft dat deze streek aan drie andere provincies grenst en dicht tegen het midden van Nederland aanligt, begrijp je dat dit nogal een Gelderland-centrische uitspraak is. Voor Gelre is de echte uithoek immers het Overkwartier. Maar toegegeven, gisteren heb ik wel ondervonden dat Munnikenland ver van de bewoonde wereld af kan liggen, als je de pont mist.

Vanochtend maak ik de omgekeerde reis vanuit mijn logies in Gorinchem (Zuid-Holland) terug via Woudrichem (Noord-Brabant) naar de landtong waar Slot Loevestein (Gelderland) op ligt. Ditmaal gewoon met de pont. Bij de aanlegsteiger in 'Gorcum' ligt een gigantische granieten kei die doormidden gezaagd is. De delen zijn uit elkaar getrokken en de helften zijn glanzend gepolijst. Een helft heeft het plus teken gekregen, de andere het min teken. Voor mij staat dit symbool voor de eeuwenlange strijd tussen met name Gelre en Brabant. Als mensen eigenlijk van hetzelfde soort, maar door andere geaardheid toch verschillend en zelfs extreme tegenpolen.

Bij Slot Loevestein eindigt en start een fietsroute. Staatsbosbeheer die dit buitengebied beheert, organiseert zelf ook fietsexcursies, waarbij uitleg wordt gegeven hoe om te gaan met de grote grazers die hier loslopen. Ik heb afgelopen dagen genoeg gefietst, dus ik bezoek het slot zelf. Slot Loevestein is zo'n museum dat snapt hoe het moet. Allereerst is daar het kasteel: gebouw en tuin zijn prima onderhouden, de faciliteiten zijn in orde en de vormgeving van de diverse opstellingen is fraai. In mijn kindertijd was een bezoek aan een museum nog het bekijken van oude meuk in vitrines, nu is er voor kinderen van alles om de beleving van het verleden gestalte te geven. Zo is er een harnas dat niet alleen getoond, maar ook aangetrokken mag worden. En niet alleen voor kinderen is dat leuk, probeer maar eens het gewicht van een helm op je hoofd te dragen. Geen wonder dat in de Guldensporenslag van 1302 bij Kortrijk een Frans elite ridderleger verslagen werd door licht bewapende maar lichtvoetige Vlaamse boeren en burgers. De Franse ridders zonken weg in de drassige grond en werden, en ook dat was een sleutelmoment in de geschiedenis, afgeslacht en niet, zoals onder ridders erecode was, gevangen gezet om tegen losgeld weer vrijgegeven te worden.

Voor volwassenen wordt er op speelse manier achtergrondinformatie gegeven over zwaardere onderwerpen zoals ma

geloofsstrijd. De karakters van Van Oldenbarnevelt en Prins Maurits worden bijvoorbeeld tegenover elkaar gezet. Getoond wordt dat er meerdere oplossingen zijn voor dezelfde problemen, maar dat in een tijd van strijd, toch degene met de meeste bewapende vrienden overwint.

Wat me vooral aan het bezoek aan het Slot is bijgebleven, zijn de dikke muren en de slimme constructie waardoor er meerdere gemetselde trappen omhoog en omlaag leiden. De doorgangen zijn soms maar een schouder breed. In geval van nood waren dit vast vluchtwegen, en in dagelijks gebruik de sluiptwegen voor het bedienend personeel, zodat de heer des huizes en zijn gezin nog een beetje privacy hadden. Je moest er wel wat voor over hebben om kasteelheer te zijn: omdat je met iedereen ruzie maakt, moet je bescherming zoeken achter dikke muren en kun je maar door hele kleine raampjes naar buiten kijken. Laat mij dan maar liever wonen in mijn eenvoudige doorzonwoning, met zowel de voor- als achtergevel volledig uit glas. Dit helpt me er wel aan herinneren dat ik vooral geen ruzie moet maken met mijn burens.



Zelf deze route ontdekken?

Bovenstaande blog gaat over [traject 22](#) van de route [Fietsen over Grenzen](#). Dit traject loopt van Poederoijen naar Asperen. [Lees meer over dit traject](#).

Geschreven door Marc Beek



Mijn naam is Marc Beek (54 jaar, Harderwijk) en ik ga Fietsen over Grenzen. Ik ben een ervaren vakantiefietser, dus weet mijn tempo aan te passen aan de schoonheid van het landschap en de bezienswaardigheden op de route. Al fietsend ga ik op zoek naar de geschiedenis van toen en dat in woord verbinden met het leven van nu. Want die grens uit het verleden vormde dan wel ooit een barrière, vaak was het ook een aanmoediging om grenzen te verleggen.

Deel deze pagina op social media: